

Der bliver ikke saa mange Steder tilbage, eftersom det jo maatte være et Sted, hvor der ikke var Parlamentarisme, hvor Regeringen ikke var i Overensstemmelse med Folket. Hvor skulde han egentlig hen? Ikke til Norge, Sverige, England, Frankrig, Belgien, Holland, Grækenland, Spanien, Portugal, Italien, Svejts, Østerrig. Der bliver egentlig kun Tyskland til Dels og Rusland tilbage, naar han vil træffe et Land, hvor Kongedømmet eller Regeringen ikke er i Overensstemmelse med Folkets Flertal. Paa den anden Side af Atlanterhavet, i andre Verdensdele, vil der slet ikke være Tale derom.

Det forekommer mig, at det danske Folks politiske Udvikling saa langt fra har haft Nytte af den Institution, jeg har omtalt, at den langt snarere skader Udviklingen, og da der ikke er nogen som helst Grund til at anvende Pengene i det ønskede Øjemed, vil jeg meget anbefale, at Folketinget giver dette Lovforslag en tilsvarende Behandling til den, det har faaet de foregaaende Aar.

Konseilspræsidenten (Sehested): Det ærede Medlem forundrede sig over, at Regeringen har forelagt dette Lovforslag. Jeg skal henvise til de Bemærkninger, hvormed jeg ledsagede Lovforslaget ved dets Forelæggelse, og hvor jeg udtalte, at det var en gammel Tradition her i Danmark, at naar vi gifte en kongelig Prinsesse bort med en udenlandsk Fyrste, giver Staten hende en Medgift. I de to Konventioner, som bleve afsluttede, da de to Formælinger fandt Sted, er det udtrykkelig tilsagt, at Regeringen vilde forelægge Rigsdagen Forslag om Medgift. Det er det, Regeringen har gjort, og det er det, Regeringen har anset det for sin Pligt at gøre, og saa længe Forslaget ikke er afslaaet her i Folketinget, forekommer det os at vi vedvarende ere forpligtede til at forelægge Forslaget. Det er aldeles forkert, hvad den ærede Folketingsmand sagde, at der her er givet Afslag. Det er ikke sket. Forslaget er kun ikke blevet gennemført, idet det ikke er kommet videre end til første Behandling. Regeringen anser det altsaa fremdeles for sin Pligt at forsøge, om ikke Folketinget skulde komme til den Overbevisning, at det er sømmeligt, at Staten giver de kongelige Prinsesser en Medgift, som det har været Skik i Aarhundreder.

Borghjerg: Det forekommer mig, at den Behandling, dette Forslag har faaet,

ganske svarer til et Afslag, det er en høflig, ikke alt for brutal Form for et Afslag. Tingets Flertal har vel ment, at det af Hensyn til Kongehuset og Regeringen ikke vilde direkte udtale et Afslag ved en Forkastelse, der vilde blive bekendt rundt om i hele Europa. Jeg antager, det er det, der har været bestemmende, og jeg synes, man fra den anden Side burde kunne forstaa halvkvædet Vise her, hvor der er Tale om et Takspørgsmaal; man burde ikke stille sig, som man har gjort, men burde forstaa, hvad Meningens er med den Behandling, denne Sag har faaet. Konseilspræsidenten talte om gamle Traditioner. Der kan være delte Meninger om, hvad Nytte Traditionerne medføre, men naar man fra den Side taler om Tradition, kunde der ogsaa være Grund til at minde Ministeriet om den tidligere Tradition, da man fra Regeringens Side holdt Landets Grundlov og stillede sig i Overensstemmelse med Folketinget. Det har man derimod ikke gjort senere, man har brudt Traditionen fra den Side. Det konservative Parti har kuldkastet al Tradition og stillet sig ud over selve Landets Grundlov. Det forekommer mig derfor ikke, at man fra den Side har stor Ret til at drage Traditionen frem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da Finansministeren er forhindret i at være til Stede, vil jeg gaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved det meteorologiske Institut.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1995.)

Sagen sattes under Forhandling.